

گوئی زهره یان بۆنی ئافرهت؟

ئەنوەر محەمەد ئەحمەد

كەش ئەگەر باش، خراپ، گەرم
یانیش سارد بێت، ئەو هەر بە پاسکیل
دیت. ساتیک پاسکیلە خورجە پر لە
نامە و بلاوكراوەكانی دادەنیت، بە
هەنگاوه خێراكانیەوه، لەم مائ دەچیت
بۆ ئەو مائ. ئەو هەمیشە ئەنگوست بە
زۆر زەنگدا دەنیت، هەتا دەرگاکە
بکریتەوه. کابرایش لە دوورەوه
دەتوانیت تەخمینی بکات، چون دەنگە
بەسۆز و ئەفسووناوییهکەى ئەو، هاكا،
لە هۆل و راپهوی مائەکاندا زایەلە
دەداتەوه، ئەو دەمەى، بەدەنگی کەمیک
بەرز و خێراوه هاوار دەکات:
"پۆست.."

ئەو زۆر جارەن بە پاژنە و یاخود
نووی پیلادوکانی، دەرگاکە دەگریت،

هەتا دانەخریتەو. زۆر بە دەگمەن بزری پشت دەرگاكان دەبیت. مەگەر پێویست بێت، نامەیهکی لۆككراو، یانیش پاكەتێکی خێرا و گرنگ، بە دەستی تەسلیم بکات. چ دەنگ و ئاوازیکی پر لە ئەفین و خۆشەویستییه، ئەو ساتەى هاوار دەکات: "پۆست...". دەنگێکی ئافرهتانهی وەها ناسک و مێیانه و ئیروۆتیکانه و کارگەر، پیاو حەیران و شەیدای دەبیت. بۆیه، ئەم لەو باوەریدا بوو، نەخیر، هیچ ئافرهتێکی دی ناتوانیت، وەها دلگیر و کارتیکەر، وشەى "پۆست.." دەربریت! ئیدی، لەو ساتەوێی کە ئەم شەیدای دەنگ و شوخیهکەى ئەو نامەبەرە ئافرهتە بوو، حەز و مەیلیشى لە رەنگی زەردە. چونکە ئەو، چاکەتێکی رەنگ شینی هیل زەرد لەبەر دەکات. قژە درێژ و زەردە ئالتونییەکەشى کە بەسەر شان و ملیدا شوڕ دەبیتەو، وێنەیهکی جوان و دلگیرتری لى دەنەخشینیت. هەر بۆیه و ژبەر خۆشەویستییهکەى بۆ ئەو، ئەمیش چاکەتێکی لەو جۆرەى کړیوه، کە رەنگە زەردەکەشى زۆتره! ساتیکیش ژنەکەى بە سەرسمانهوه سەرنجی دا و ئیشى پرسى:

- ئەتۆ لە کەنگیوه مەیلت لە رەنگی زەردە؟!

بە فیلئامیزی وەلامى دایهوه:

- هاوسەرى ئازیزم! چ مرۆف خوێ و چ حەزەکانیشی، شایانی گۆرانن. تەنانەت، گۆرانی پەرگیش...!

- ئی، وا هەمديسان دەفەلسەفینیت! لى، ئاگادار بە هەموو شتێک بە زەرد نەبینیت...! جاریکیش بەهاوکارەکانى خوێی وت: "لە دڵەو ئیرەیی بە خانەنشین، گەنجە زوو خانەنشین کراوەکان. بیکار و تەنانەت پیاو نەخۆشەکانیش دەبەم، کە ئیدی بەهەر هۆیهکەوه بێت، دەکارن لە مאלەوه بمیننەوه و هەموو رۆژیک، یان گوێیان لە دەنگە بەسۆز و ئەفسووناوییهکەى دەبیت، یانیش رووخساره فریشتە ئاساکەى دەبین...". لە سەرەتاوه هاوکارەکانى پێی پیکەن. ئینجا بە شیت و گەوجیان قەبلاند کە رۆژیک پێی وتن: "نیازم هەیه ئیدی کار نەکەم! هەتا منیش بتوانم، لە مאלەوه بمینمەوه و هەموو رۆژیک، یان گوێ لە دەنگە بەسۆزەکەى بگرم، یانیش بە بینینی ئەو فریشتەى گەرەکە شادیم..!" هاوکارێکی وەلامى دایهوه: "بەلێ، خۆشەویستی هەندیک جار مرۆف نابینا دەکات. دەى خو ئەمەى جەنابیش، بەکلاپەنەیه!" هاوکارێکی تری بە جەفەنگەوه پێی گوت: "شایەد لەبەر ئەوێ دەمگینیت، بۆیه روویت پێ نادات..!" ئیدی وا لەو ساتەوه. جارجاره خوێ بە نەخۆش دەنوسیت. هەتا بە بینینی فریشتەى گەرەک شاد بێت. بۆنى ئافرهتانهى هەلمژیت و بریکیش لەتەکیدا بپەیفیت. بەلام ئەوێ کە لەم پێوهندییهدا جێی سەمەرە و سەرسمانه، دەربرین و

رسته‌کانی ئەم زۆر درێژن و وەلامەکانی ئەو شوخەیش، کورت و بەپەله . ساتیک ریشی پاک تاشیوه و بۆنیکى خویشی له‌خۆى داوه . له‌سه‌رخۆ پى دەلێت:

– به‌يانیهكى زۆر خۆشت بۆ ده‌خوام، ئەى خانمه به‌پێزه‌که . .

ئەویش زۆر به‌پەله وەلام دەداتەوه:

– به‌يانى خۆشت باش . .!

يان كه ئەم لى دەپرسیت:

– نا، خانمه به‌پێزه‌که‌م، هەر شت له‌ لای ئێوه تەواوه . .!؟

ئەویش تەنیا وەلام دەداتەوه:

– پێویسته

ئیدی به‌تيله‌ى چاوه‌که‌سه‌که تۆخه‌کانى که‌ دل‌ ده‌بریت، سه‌رنجى خیرای ده‌داتى . ئەو

سه‌رنجه‌ خیرا و زۆر کورته، بریسه‌که ئازاریک به‌ دل‌ ده‌گه‌یه‌نیت . بى‌ شک بریسه‌که ئازارى

خۆشه‌ویستی و ئەفینه و خویشی پى ده‌گه‌یه‌نیت! . جا ئەگەر که‌ش ناخۆش بێت، ئەم ده‌لێت:

– چ که‌شیکى بێتاقه‌ت و بێزارکه‌ره . بۆیه‌ مرۆف ده‌بیت، له‌ ماله‌وه‌ بمینیتەوه، يانیش بچیته

سینه‌ما و يان شانۆ . . .

ئەویش بى‌ ئەوه‌ى له‌م بروانیت، له‌ وەلامدا ده‌لێت:

– ده‌ى وه‌ها بکه‌ن!

ئەگه‌ریش که‌ش خۆش بێت، ئەم ده‌لێت:

– ئەمرۆ رۆژیکى گه‌لیک خۆشه‌ . مرۆف ده‌بیت بچیته‌ سه‌یران و گوشت برژاندن، يانیش

مه‌له . .

ئەویش له‌ وەلامدا ده‌لێت:

– ده‌ى وه‌ها بکه‌ن . . . به‌خوات ده‌سپێرم . .!

له‌ سى‌ هه‌فته‌ى گه‌شته‌که‌شیدا و له‌ دوورى دووره‌وه، هەر بیری له‌ لای فریشته‌ى گه‌ره‌که

بوو . جارجاره‌یش خه‌ونى پێوه‌ ده‌بینى . ئەو ساتانه‌شى له‌ زه‌ریای سه‌وزى تۆخ و بریسه‌که‌دارى

هه‌له‌روانى، ده‌که‌وته‌ یادی چاوه‌ سه‌وز و بریقه‌داره‌کانى، شوخه‌ نامه‌به‌ره‌که . تهنانه‌ت که

به‌يانیه‌كى زۆر زوو، به‌ره‌و رووى نامه‌به‌ره‌ پیاوه‌که‌ى شارى ولاتى گه‌شته‌که‌ى بووه‌وه،

بروسه‌که‌یه‌كى خۆشى سه‌رتاپای له‌شى گرتەوه! ئەگه‌رچى نامه‌به‌ره‌که‌ پیاوه و چاکه‌تى شینی

هیل زه‌ردیشى له‌به‌ردا نه‌بوو، به‌لام له‌ ناخیه‌وه فریشته‌ى گه‌ره‌که‌ى له‌ودا ده‌دى! به‌چاوى

خه‌یاڵ ده‌بینى و ده‌نگه‌ ئافره‌تانه‌ ئه‌فسووناوییه‌که‌شى، له‌ گوێدا زایه‌له‌ى ده‌دایه‌وه، ساتیک

وه‌ک نیوه‌ هاواریک، " پۆست . . " ده‌لێت . که‌ پاش سى‌ هه‌فته‌ى گه‌شته‌که‌یان گه‌رانه‌وه،

هاوسه ره که ی رویشت و له لای دراوسیکه یان کیلی پووست و نامه و روژنامه کانی هیئا . ساتیش ئیوارهی روژی هینی بوو . بویه بهوه خوشحال بوو ، سبهینی شه ممهیه و به بینین و بونی فریشته ی گهره ک شاد ده بیته وه . دیمهن و بونی ئهوی له نامه و روژنامه کانداهست پی ده کرد . ئهوسای هاوسه ر و مندا له کانی ، له ژورره که ی دی سه رگرمی جان تا کردنه وه و به تا لکردن بوون ، ئه میش که وته کردنه وه و سه رنجدان و به کورتی خویندنه وه ی ، نامه کانی فه رمانگه جوړاوجوړه کان . که له روژنامه یه کدا چند دیری خویندنه وه ، ده تگوت له ناکاو چه کوشیک بهر ناوچاوانی که وت . یانیش سه ری دهر زیه که له دلی هه لجه قین ، گینگلی دا و رووی گرژ ، گیز و ور بوو ! به لام ، هیشتا که به و هیوا یه بوو ، ئه وه ی که خویندیه وه ، خون یان خه یال بیت . بویه که چند جاری تریشی خویندنه وه ، موچرکه به له شیدا هات و ههستی به سه رما کرد . ئه و کورته هه و آله ، هه تا سه ر ئیسقان ژانی پی گه یاند و نیگه رانی کرد : " ئافره ته گهنج و نامه به ره که ی فلان گهره ک ، دایکی مندا لیک کی کوری هه شت سالان ، که هه فته ی رابردوو بووه ته قوربان یی شالوی سیکسی که سیک ! بارودوخی دهر و نیی خراب تیکچوو ه . بویه ، بو چاره سه ر نیردراوه ته کلینکی تایبه ت . " رووخساری نایه سه ر هه ردوو دهسته کانی ، که وه ک کوله که رایگرتبوون . چاوه کانی نوقاند و بیده نگ بوو . بیده نگیه کی وه ها که گوپی له تریه تریه کانی دلی خو ی ده بوو . هه ر هه موو بیره وه ریبه کانی فریشته ی گهره ک ، له ناخیدا زیندوو بوونه وه و وینه دلگیره کان ، به پیش چاوه کانیدا ده هاتن و ده چوون . بالا شوخه که ی . چاکه ته شین و هیل زهرده که ی به ری . قره دریزه ئالتونویه په خشبووه که ی به سه ر شان و ملیدا . رووخساره فریشته ئاسا که ی ، چاوه سه وزه توخه بریسکه داره کانی . له نامه و روژنامه کانی به رده ستیدا ، ههستی به بونی ئافره تانه ی ئه و ده کرد . ئه و جا ، دهنگه به سوژه ئه فسوونگه ره ژنانه که ی ، له گویدا زایه له ی ده دایه وه ، که هاواری ده کرد : " پووست . " وشه ی پووست له میشکیدا ، سه دباره و هه زار باره ده بووه وه . له به رخووه ورینه ی ده کرد و بیرری له وه ده کرده وه ؛ به چه پکیک گولی زهرده وه سه ردانی بکات . نه یده توانی بهر به ههستی کپیوو و فولکان ئاسایی ، ئه م ماوه دریزی خو شه ویستی به ی بگریت . بویه دوا ی هه نسکدان ، چند تکه فرمیسک به سه ر روومه ته کانیدا خزانه خواره وه و سه ر میزه که . دهنگی ژنه که ی له ژورره که ی ئه ولاتره وه به ئاگای هیئا یه وه ، که نیوه هاوار وتی :

– رالف ، ده توانیت قاویه ک بکه یت .. ؟

به روژنامه ته رایبی سه ر میزه که ی سری و وه لامی دایه وه :

– به لئ دیکه م ... فریشته که م .. !